mees ärrasurri ja tema lesseks naiseks jäi: siis tahtis ta ueste mehhele minna. Kes wõttis? Ei ükski julgend, sest et ta enne kurri on olnud. Mitto poisid ütlesid: Mina ei wõtta. Mõni ütles: Mina ei tohhi, sest et ta wägga kurri on. Siis on üks pois üttelnud, kes kohhalt ja õige wagga ja Jumalast lodud inimene olli: Mina wõttan tedda kül oma naiseks. Kõik tema sugguseltsi ei tahtnud mitte lasta wõtta se naise kurja pärrast; pois ütles: Kül ma tea, mis ma te, kui ma tedda kätte saan. — Sai nüüd kossitud, ja läksid laulatsis kirrikus oma ue perrenaisega. Kui ärralaulateti, siis koddo pole minnes läks mees nenda uhkeks, et ajjas hobbust sure kiwwi otsa, löi hobbust ja ütles: Nõe, kas ei läe? nõe, kas ei läe? Sa tead mino wisi. Norik kelab: Ärra lö hobbust! Noormees ütleb weel ükskord: Nõe, kas ei läe? tõmbas püssi sanist ja lasseb hobbust mahha. Norik õige wait. Lähhäwad nüüd koddu. Tulleb koer wasto ja haukub. Noormees kelab koera ja ütleb: Kas sa ei olle wait? Koer haukub, haukub weel. Jälle ütleb: Kas ei olle wait? Koer haukub ikka weel. Nüüd tõmbas noormees püssi ja laskis koera ka mahha. — Said nüüd oma noriku ehk perrenaisega koddun maggama läinud. Mees paneb püssi wodi ehk sängi päetsis. Norik mõtleb: Ei tea, mis ta sellega teeb. Saab tükki aega magganud, ärkib noormees ülles ja ütleb oma norikule: Tulle seltsi wälja. Norik ütleb: Mine õige ütsinda. Mees ütleb: Kas ei tulle? Kas ei tulle? Sa tead mino wisi kül. Ma wõtta ka püssi. Norik kargab maast ülles ja lähhäb; ei peäse kohhegi. Pärrast jäi mehhele sõnakulelikuks naiseks otsani.

Olleks se mees mitte oma nut wõetud ja kurja naist nenda hirmutanud, siis olleks se naine nendasama kurjaks jänud, kui tema olli. Agga se mees olli tark, ja näggi, et sel naisel wõimus südame käes olli; tema näggi issi selle naise luggu ette ärra, sepärrast julges ta tedda wõtta.

Jumal parrako! Nendasamoti on praegugi weel meie maal se luggu. Mitme naise su on nenda, et ta ajjaks reed ja rattad oma heälega kurgust läbbi ja hirmotaks oma meest, et se peaks metsa jooksma, ja ei mõista jälle, mis õigus on. Ja segi pärrast on mitmed mehhed oma laia suga naise melewalla al.

Ramato kulutaja.

Meije wõttame säält jälle kinni, kos minewa ajastaja kalendrin selle assjaga saisma jäime. Se pärramene ramat, kellest meije teda annime, sais 15ne numri al, sepärrast tulley sis nüüd kuwwestõistkümnes nink tema järgmetse. Ent timahawa ei nimita meije muud, kui ramato tiitle, surust nink hinda nink jäme sest kohhalt waik, mes meije ramatust mõtleme, nink kas ramat meije mele pärrast om, wai ei olle; sest johhup, et ramat, mes meije kittame, tõisest laidetas, ehk mes meije laidame, tõisest kittetas, nink sis nakkap mõni kalendriluggeja wimate ramato kulutajast katsite mõtlema, nink sedda ei tahha tema sugguke. Nipaljokest olgo selletuses!

16. Mailma made õppetus. Issearranis marahwa koolmeistritte ja kolide tarwis wäljaandnud B. Gildenmann. Se ramat maksab 20 koppikat hõbbedat. Pernus. Trükkitud W. Bormi kirjadega aastal 1849. 95 lehh. külj. 8.

17. Marahwa kassuline Kalender ehk Tähtramat 1850. aasta peale pärrast meije Issanda Jesuse Kristuse sündimist. Sel aastal on 365 päwa. Tartus H. Laakmanni kirjadega trükkitud. (Lissatük teudap 32 lehhekülje.)

Ma-rahwa Kalender 1851, lk. 19